

מסורת הש"ס

אלו טרפות פרק שלישי חולין

נא.

עין משפט
נר מצוה

קלח א מ"י פ"ג מהל'
ממדי' הערו' פ"ג
עין פ"ג ט"ז ח"ב ס' א'
לכ פ"ג י' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
עד כ"ב פ"ג ו' ו' ו' ו'
ל' ב' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
פ"ג ט"ז ח"ב ס' א'
פ"ג ט"ז ח"ב ס' א'
פ"ג ט"ז ח"ב ס' א'
פ"ג ט"ז ח"ב ס' א'
פ"ג ט"ז ח"ב ס' א'
פ"ג ט"ז ח"ב ס' א'
פ"ג ט"ז ח"ב ס' א'
פ"ג ט"ז ח"ב ס' א'

בכרוע שלפני שחיטה. וטרפה: הוגדר. קרושט"א: כידוע שהיא ג' ימים קודם שחיטה. ואם לקחה ב' בתוך שלשה ימים היו מקמ טעות וזכר המוכר להחזיר לו מעומיו: לא הוגדר פי המכה. אלא לפסוקי או קודם מקח היו או לאחרי מוציא מידו דמקמתא כל כמה דלא יהיב וזי לא הכי לא הוי חיותא ועליו להביא ראיה שקודם מקח הוא דמפסיק לא מפיקין ממונה מחוקיה: להאי נפקא מיניה לא גרסינן: הסס ליכא מידי למיסרך. כגשמאל נקב ללא מתט ששקדים יואל הוא דמקמתא גלהלימית הכשר והוכך לפי שאין לו היכן לדקדק: מיסרך הוא סריך. רב עירא שמן: רב עירא שמן: שלח ליה. אבי דליה לגביה: מפעיר כנסיות אל. מנייה שחיטה ומפיקין ליקן מנייה המדרש: לעילא מרבי רבא. מ"י יהודה השלם: רב הווא לפורא ור' יוסי מדאסה: מהט עמשאם צובי ביט הנוטות. מנייה: מלד אחר. שלא יהיה נכחית ממונה: והפסה. לית הכוסות לא צלח החילון: ומל. על המהט כנגד פיה מנחון קורט דס: אמר אס און מכה. זו יואל לתוך דס זה מנין כאן: טרפה עריה לפסול גברא. כמה הטרחה לאחתי האיש על עמנו היה אומר שהטריחו זה לנא אללו. לשלם אחרינה טרפה ערייה כמו דטרייה לרשיה דלמנן לעיל (דף נה: ו) כלומר כנסם טרפתי לנא שאין כאן דבר חדש: למעלה. נגג: למטה. על הכחך: אין חוששין. הואיל ולא לרונה שפלה אין חוששין שמה נמסרקו אבריה להשחית מעט לעת דין נפילה ורסקת אברים דלמרינן כמנימין (קמ"ט ט). גבי עוף אם שהיה מעט לעת ושטה כשרה וקופלת מהלכה לא חיישין להכי: כהוא גרסא דרוב ליה לרבינא. נגג והוא ארונה נגג: הוא חושאל. שעריס קלוסיס: באיפומא. כנגד פי ארונה למטה נביה: דגר. קפן: משום דאין לה מידי למסרך. שלם קפלה דקן ארונה אלל צלדי הגג מסרבת עמנה כגמליס שמשרכת ומניח לה סריבת כגמליס שמשרכת נביה קלת: והאי לית ליה מידי למסרך. שהארונה אינה קופלת לכותל: דלמרה נפש. אם גבוה לה יותר מדאי אינה קופלת: דהו שדרן כרעיה כתרשימא. רגליה האמרוניס היו נגררין אחריה: שינרואל. קרנפ"א: הלכא כרב יומר. דלא מיוקקין לעניבן שלם דהמות יודשגנן כרעיהו: זכריס. איליס: דמדון. דואגיס ויבאביס: יומרא. חמימות כמו (שבת דף ק"ו). אישחא למירחא: דנגבי נגיב. ומשלישין אותם למעלה הכחילי החזר ונפיליס לארץ: אמשנייהו. על ממתיני נופלין ואין הפסין על גנן שימפיקו חוליותיהו: אהדינאו. דקן למעלה מן הכותל:

רבינו נישום

אוקל' וכו' כלומר אוקל': משני ערוין טרפה. וזוה שייכבו לחין. וקדוש עליו קורט דם בסוף המחט מעד (אחר) אחר הגליח פי המכה שיש בו המכה והיה בו מלכ"ט. למא נפק מינה למקמ וממסר היכי דמי שחטו ב' ימים שקראו שחטו ויפאז בו אוחי מהט הוגדר פי המכה בידוע שקודם קפואו היה בו ומקחו מקח טעות לא הוגלה פי המכה וזו אומר בירשון ארוע לה אבר בירשון ארוע לה המוציא מחבורו עליו להביא עדים כשישנו טוב ארוע לה ואם לא יבא עדים באיבטע המוכר שלא ארוע לה בירשון ופטר. או הכי כולו נקיבי נמי ליכנו קורט דם כלומר נקיבה היראה משני ערוין [יארן] מפול עד דאיכא קורט דם מעד אחי. שאני הכא דאיכא מחט. ואם איתא ריקום שחיטה סריכי הוה סמכין הדם בסוף המחט: מסרי. לשון שמי. מפיקין כנסיות אני. משמש תלמידיש שחי נכנסין לפי ר' ללמוד: טרווי טרייה להרוח גברא. כלומר הטרחת משניותי בתום: אין חוששין ליה אבריה ריסקין אבריה כו'. כלומר אין חוששין ששא בשקפחה למטה שיכרה א"כיהי משום דאמרה נפשה: חוה שדרן כרעא באיפומא. כנגד היו טערוין קלוסיס כנגד החור שעליה היה החור באמצע העליה אין חר של אשטובא: עמא דרב הונא משום דמסרכא ואין חוששין משום ריסקין אבריס כגון עורתל על הכוחל ובקופלת למטה מסרכא לצד הכוחל והאי לא מסרכא דאממע העליה הוא: דהיה קא שדרן כרעא כתייתא כו' כלומר מנרת רגליה אחריה ולא יהיה יכולה לפסע כדיר כל בהמה שינרואל הוא נקויס לה חזלי כלומר וכשרה לאחר וכן. כשתנצל מאחור חולי. דמדון וקיימי אישמודיי: צימרא בעלמא הוא נקיט

בכרוע שלפני שחיטה לא נמצא עליה קורט דם בידוע שלאחר שחיטה יגלוהו פי המכה בידוע ששלשה ימים קודם שחיטה לא הגליד פי המכה המוציא מחבורו עליו הראיה ומאי שנא מכל נקיבי דעלמא דאע"ג דליכא דם טריף מר התם ליכא מידי למיסרך הכא כיון דאיכא מחט אי איתא דקודם שחיטה הוא מיסרך הוה סריך א"ל רב ספרא לאבי חזי מר האי צורבא מרבנן דאתא ממוערבא ואמר רב עורא שמוני ואמר מעשה ובה לפני רבי מחט שנמצאת בעובי בית הכוסות מצד אחד וטרפה שלח ליה לא אתא לגביה הוא הוה גביה הוה קאי איגרא אמר גביה א"ל רבי אימא לי גופא דעוברא היכי הוה אמר ליה מפטיר כנסיות אלא לעילא מרבי רבה והוה רב הונא ציפורא ורבי יוסי מדאסה יושבין לפניו ובאת לפני רבי מחט שנמצאת בעובי בית הכוסות מצד אחד והכפה רבי ומצא עליה קורט דם וטרפה ואמר אם אין שם מכה קורט דם מנין אמר ליה טרפיה להווא גברא מתניתין היא המסס ובית הכוסות שניקבו לחין: נפלה מן הגג: אמר רב הונא רונה בהמה למעלה ובה מוצאה למטה הוא חוששין משום ריסקו אבריה ההוא גרמי דהו"ל לרבינא דהוא חושאל באיפומא דגר נפל מאיגרא לארעא אתיה לקמיה דרב אשי א"ל הא דאמר רב הונא הניח בהמה למעלה ובא ומצאה למטה הוא חוששין משום ריסקו ובא ומצאה למטה אין חוששין משום ריסקו אבריה משום דאית לה מידי למסרך והאי לית ליה מידי למסרך או דלמא משום דאמרה נפשה והאי נמי אמרה נפשה היה אימרתא דהוה בי רבי חביבא דהוה שדרן כרעיה כתרשימא אמר רב יומר האי "שינרואל נקביה מתקוף לה רבינא ודלמא חוט השדרה איפסק בדקוה אשכחיה כרבינא ואפ"ה הלכתא כרב יומר שגרונא שכוח חוט השדרה לא שכוח אמר רב הונא הוכריס המנגחין זה את זה אין חוששין משום ריסקו אבריה אף ע"ג דמדיוו וקיימי צימרא בעלמא הוא הנקט להו "אי נפול לארעא ודאי חיישין אמר רב "מנשי יהני דכרי דנגבי גבני אין חוששין משום ריסקו אבריה מאי טעמא כי שרו להו אמתניהו שרו להו כי היכי דלירחמי קמיהו אהדינאו ודאי חיישין והני מילי דאהדינאו בחמת יראה אבל מחמת תשובה תשובה מעלייתא הוא דעבדי אמר רב יהודה אמר רב יהכה על ראשה והלכה לה כלפי זנבה על זנבה והלכה לה כלפי ראשה כנגד כל השדרה כולה אין חוששין משום ריסקו אבריה ואי שלים חוטרא אפלגו דנבא חיישין ואי אית בה קימרי חיישין ואי מחיי אפסקיה חיישין אמר ר"נ "בית הרחם אין בו משום ריסקו אבריה א"ל רבא לר"נ תניא דמיסיע לך "תינוק בן יום אחד מומא

כחלודי ופיסקיין אוחי רדך כותל. אין חוששין בו כי שרו להו כלמי' משמשיבין אותן אמתניהו שרו להו. אהדינאו דאי חיישין דאהדינאו לכליה רדך כותל בלא דיעת בעליס חיישין משום ריסקי אבריה דוראי כשמשיבין אוחי אין חוששין עליה אם נחסק. תשובה מעלייתא עבדי ואין מוסקיין אוחי. בית הרחם אין בו משום ריסקו אבריה כלומר כשנרע (א' דברי ר' יהושע יב"ל ט"ז ח"ב ס' א')

עין משפט

קלח א מ"י פ"ג מהל'
ממדי' הערו' פ"ג
עין פ"ג ט"ז ח"ב ס' א'

